

ΜΗ ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΕ

Ἀπὸ τῆ 1 Ἰανουαρίου ἀρχίζει ἡ ἀναθεώρηση τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. Ὅσες γυναῖκες δὲν ἔχουν πάρει ἐκλογικὸ βιβλιάριο καὶ ἔχουν τὰ προσόντα ποὺ ἀπαιτεῖ ὁ νόμος : νὰ ἔχουν συμπληρώσει τὰ 30 χρόνια καὶ νὰ ξέρουν ἀνάγνωση καὶ γραφή, ἄς πᾶνε ἀμέσως στὴν ἐπιτροπὴ τῆς ἐνορίας τους καὶ ἄς ζητήσουν νὰ γραφοῦν. Κάθε ἐνορία ἔχει ξεχωριστὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἔτσι τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐκόλο. Ἄς μὴν περιμένουν τὴν τελευταία στιγμή. Οἱ δημοτικὲς ἐκλογὲς πλησιάζουν. Ἀπὸ τῆ συμμετοχῆ τῶν γυναικῶν στὶς ἐκλογὲς—ἀπὸ τὸ πόσες θὰ ψηφίσουν—θὰ κρίνουν ἂν οἱ ἑλληνίδες ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν καλύτερευση τῆς ζωῆς τους καὶ τῆς ζωῆς τῶν παιδιῶν τους, γιὰ τὴν καθαριότητα τῶν δρόμων, γιὰ τὴν ὑγιεινὴ τῶν τροφίμων, γιὰ τὴν τύχη τῶν φτωχῶν, τῶν ἀρρώστων καὶ τῶν γέροντων, γιὰ τόσα ἄλλα, ποὺ εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡ φροντίδα τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ θὰ δείξουν οἱ γυναῖκες στὶς δημοτικὲς

ἐκλογὲς θὰ μᾶς βοηθήσει νὰ πάρομε καὶ τὴν πολιτικὴ ψῆφο.

Ἐπάρχουν πολλὲς γυναῖκες, εὐνοημένες ἀπὸ τὴ μοίρα, ποὺ δὲ θέλουν νὰ σκοτισθοῦν γιὰ τίποτα ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦς. Ὁ ἄντρας ἔχει ἓνα καλὸ μισθό. Τὸ τραπέζι εἶναι πάντα ἀφθονα ἐφοδιασμένο. Τὰ παιδιά ἔχουν ὅ,τι τοὺς χρειάζεται, καὶ μὲ τὸ παραπάνω : ροῦχα, δασκάλους, παιχνίδια. Ἡ γυναῖκα εἶναι πάντα ντυμένη μὲ τὴν τελευταία μόδα καὶ δὲ λείπει τὸνομά της ἀπὸ τὴ στήλη τῆς «Μονταίν». Τί ἄλλο ἔχει νὰ ἐπιθυμήσει ; Γιατὶ νὰ χαλάσει τὴν ἡσυχία της καὶ νὰ τρέχει νὰ ψηφίζει καὶ τὸ κάτω κάτω νὰ τὰ χαλάσει καὶ μὲ τὶς φίλες της ποὺ μπορεῖ νὰ νικήσουν στὸ ἀντίθετο κόμμα ;

Ἔτσι συλλογίζεται ἡ γυναῖκα ἢ ἐγωῖστρια, ποὺ ὑψώνει ἀκόμα τὸν ἐγωϊσμό της αὐτὸ σὲ ἀρετὴ, κηρύττοντας, πὼς ἡ γυναῖκα δὲν πρέπει νὰ φροντίζει γιὰ τίποτ' ἄλλο παρὰ γιὰ τὸ σπίτι καὶ τὰ παιδιά της. Τώρα, ἂν τὰ παιδιά της τὰ

φροντίζουν άλλοι πού τους πληρώνει, δάσκαλοι, γκουβερνάντες, ράφτες, ἂν γιὰ τὴ φροντίδα τοῦ σπιτιοῦ της ἀπασχολεῖ δυὸ καὶ τρεῖς ὑπηρετίες, ἂν γιὰ τὶς τουαλέτες της ἀσχολεῖται κόσμος δλόκληρος ἀπὸ μοδίστριες καὶ καπελλοῦδες, αὐτὸ δὲν τὸ λογαριάζει. Ἐπειδὴ δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τίποτ' ἄλλο ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ της καὶ τὸ σπίτι της, νομίζει πὼς φροντίζει γιὰ τὸ σπίτι της, πὼς εἶναι μάνα καὶ νοικοκυρά.

Αἶ, λοιπόν, δὲν εἶναι. Γιατὶ ἡ ἀληθινὴ μάνα πονᾷ καὶ γιὰ τὰ παιδιά τῶν ἄλλων. Καὶ δὲν περιορίζεται νὰ τοὺς δώσει ἓνα τσουρέκι καὶ ἓνα παιχιδάκι τὴν πρωτοχρονιά καὶ ἓνα κόκκινο αὐγὸ τὸ Πάσχα, γιὰ νὰ καθησυχάσει τὴ συνείδησή της καὶ «νὰ τᾶχει καλὰ μὲ τὸ Θεό», ἀλλὰ κοιτάζει μὲ ποιὸν τρόπο νὰ ἐξασφαλίσει γιὰ ὅλα τὰ παιδιά ἓνα πιάτο ζεστὸ φαγιὸ τὸ μεσημέρι, λουιτρά, παιχνίδια στὸ ὑπαιθρο, κτλ. κτλ.

Καὶ ξέρεи πὼς γιὰ νὰ τὰ ἐξασφαλίσει αὐτὰ χρειάζεται νὰ ἀναγκάσει τὸ δημοτικὸ συμβούλιο νὰ φροντίσει πρῶτ' ἀπ' ὅλα γι' αὐτά. Καὶ ξέρεи πὼς θὰ τὸ ἀναγκάσει μονάχα μὲ τὴν ψῆφο της.

Καὶ ἡ ἀληθινὴ νοικοκυρὰ ξέρεи πὼς ἂν τὸ

σπίτι τὸ δικό της ἔχει ὅλα τὰ χρειαζόμενα, τὰ σπιτάκια μέσα στὶς βρώμικες αὐλὲς καὶ τοὺς ἀνοιχτοὺς βόθρους σκορπίζουν τὴν ἀρρώστια καὶ τὸ θάνατο ὄχι μονάχα στὸ φτωχὸ κόσμο, μὰ ἀκόμα καὶ στὸ δικό της τὸ σπίτι τὸ καθαρὸ καὶ ὑγιεινὸ. Καὶ ξέρεи πὼς εἶναι δουλειὰ τοῦ δήμου νὰ φροντίσει γιὰ τὴν κατοικία τὴν ὑγιεινὴ τοῦ λαοῦ. Καὶ ξέρεи πὼς μονάχα μὲ τὴν ψῆφο της μπορεῖ νὰ τὸν ἀναγκάσει.

Γι' αὐτὸ, κάθε μάνα καὶ κάθε νοικοκυρὰ, πρέπει νὰ φροντίσει τὸ γρηγορώτερο νὰ γραφῆι στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τώρα τὸ Γενάρη.

Κι ἂς μείνουν ἔξω, χωρὶς βιβλιᾶριο ἐκλογικὸ, οἱ γυναῖκες τῶν σαλονιῶν καὶ τοῦ χαρτοπαίγνιου. Ἄς μείνουν ἔξω. Αὐτὲς δὲ μᾶς χρειάζονται.

Δὲ θάργῃσει νὰ φουσήξει καὶ ἐδῶ ἓνας ἄνεμος ζωογόνος γιὰ νὰ ξεκαθαρίσει τὴν κοινωνία ἀπὸ τὰ παράσιτα αὐτὰ πού ρουφοῦν τὸ αἷμα της, ἀδιαφορώντας γιὰ ὅλους καὶ γιὰ ὅλα ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ τους.

Γυναῖκες πού δουλεύετε, μάνες, νοικοκυρές, γραφῆτε ὅλες τὸ γρηγορώτερο στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Μὴν ἀναβάλλετε !